

govoriti papige francoski in nemški ali italijanski, v enem letu pa kar štiri jezike. Ruski list „Nov. Vrem.“ pristavlja opazko: „Takšnih profesorjev bi treba na ruskih gimnazijah, kjer se uče dijaki po osem let, pa se ne nauče niti starih, niti novih jezikov.“

Učiteljica — ministrova žena. Francoski minister mornarice Pelletan se je poročil z ubožno francosko učiteljico Denyse. Francozi, ki so ljudje, se seveda ne zgražajo ob tem dogodku, kakor so se zgražali „nadjudje“ Prusi ob znanem slučaju Löhningovem, ki se je poročil s pošteno hčerko navadnega vojaškega narednika.

Negalantni pregovori. Upoštevanje vredno dejstvo je, piše „Modern Society“, da imajo v deželah, kjer vlada proti ženskemu spolu največ galantnosti, na Francoskem, v Italiji in na Španskem, najostreje pregovore o ženskah. Morda najhujše, kar je bilo kdaj rečeno o ženskah, zna povedati Francoz: „Žena iz zlata je toliko vredna kakor mož iz slame.“ Posebno ljubeznivo se tudi ne glasi: „Lepa žena — slab razum.“ Milejše se sodi v pregovorih: „Žene, veter in sreča se stalno menjujejo,“ ali: „Tašča in sinaha sta vihar in toča.“ Italijani so jako modri in dalekovidni v svojih pregovorih, n. p.: „Poroči dekle in kupi konja samo pri sosedu.“ ali: „Žena, ki vedno sloni na oknu, je kot golob na cesti,“ potem: „Kdor hoče imeti situosti v življenju, si mora kupiti ladjo ali se mora oženiti.“ Brezdvomno zlobnost pa izražata pregovora: „Ako izgubi mož ženo in centezim, bo pogrešal centezim,“ dalje: „Priroda je obdarovala ženo in črešnje z lepoto v njej lastno škodo.“ Kakšne naj bodo ženske je težko povedati. Žene „vonjajočega raja“ Turkov so samo iz mošusa in rožnega vonja. Škotova izpoved se glasi: „Dekleta naj bodo mila in skromna, hitra v poslušanju, počasna v govorenju.“ Ali: „Žalostna je žena, ki nima jezika, a blagor možu, ki je tako dobil.“ Toda Škoti ne sodijo še tako strogo o ženskah kakor mnogi drugi narodi. Priznavajo sicer, da so „dekleta in steklo krhke stvari“, da je „bolje pol obešen kakor nesrečno oženjen biti,“ ali o ženski zlobnosti ne govorijo toliko. Španci imajo največ sarkazma v svojih pregovorih: „Res je, da je mnogo dobrih žen, toda vse so že pod zemljo.“ — „Ženska naj samo trikrat v življenju ostavi bišo: ko jo krstijo, ko se poroči in ko jo zakopljejo.“ — Kdor prime jeguljo za rep in žensko za besedo, lahko reče, da nima nič.“ — Posebno v nemilosti so pa vdove: „Kdor poroči vdovo s tremi otroki, poroči štiri tatove“, ali pa: „Živahna vdova se mora ali poročiti, pokopati ali pa zapreti v samostan!“ — Vsi ti pregovori seveda niso brez jedra, saj jih je rodila življenska modrost.

Poziv.

Učitelji, zbrani na čebelarškem shodu v Šmartnem pri Kranju dne 25. avgusta t. l., pozivljajo pisca člankov v „Slovenskem Narodu“ „Kranjsko ljudsko šolstvo in učiteljstvo“ naj objavi svoje ime, da se mu kot bodočemu nadzorniku poklonijo in zahvalijo za brezmiselnost in tudi denuncijantsko pisavo, ki gotovo koristi ugledu šolstva in učiteljstva. Sporoče mu tudi lahko nekaj kozlov, ki so jih postrelili razni c. kr. nadzorniki, zakaj zgledi, ki jih navaja on, so še premalo bedasti, da bi dostojno karakterizovali mizerijo našega šolstva! Slava takemu junaštvu!

Naznanilo.

Pri vseh knjigotržcih je dobiti po K 1.60
Navodilo k I. zv. Črnivčeve Računice.

Založila „Slovenska Šolska Matica“.

Odbor.

Uradni razpisi učiteljskih služeb.

Št. 1574.

Kranjsko.

Na ljudski šoli v Buđanjah, katera se je razširila na dva razreda sta popolniti nadučiteljsko in drugo učno mesto.

Prošnje so vlagati semkaj do dne 8. septembra 1903.

C. kr. okrajni šolski svet v Postojni, dne 24. avgusta 1903.

Št. 1739.

Na petrazrednici v Postojni je eno mesto učitelja stalno popolniti.

Prošnje so vlagati semkaj do dne 7. septembra 1903.

C. kr. okrajni šolski svet v Postojni, dne 23. avgusta 1903.

Št. 1688.

Na enorazrednici v Vrbovem je popolniti izpraznjeno učno mesto.

Prošnje so vlagati semkaj do dne 3. septembra 1903.

C. kr. okrajni šolski svet v Postojni, dne 19. avgusta 1903.

Z. 1770.

An der zweiklasigen Volksschule Predassel nächst Krainburg ist die Oberlehrerstelle mit den gesetzmäßigen Bezügen nebst dem Gehalte einer Naturalwohnung definitiv zu besetzen.

Die gehörig belegten Gesuche sind im vorgeschriebenen Wege bis zum 8. September 1903 hieramts einzubringen.

K. k. Bezirksschulrath Krainburg, am 19. August 1903.

Eno leto učitelj v hribih.

Izkusil J—n.

(Dalje.)

Drva sem imel v kleti, ki je bila pod mojo sobo. Ko se je stemnilo, sem si jih nekoliko nanosil. Potem pa sem vzel vrč ali škač ter šel po vode. Podnevi nisem opravljal takega opravila. Sveža drva sem sušil v pečni cevi ali kar na štedilniku. Nekoč se mi je pripetilo nekaj posebnega, kar zasluži da se otme pozabljivosti. To je bilo tako: Pred 9. uro zakurim v štedilniku. Da ne bi drva prehitro pogorela in ogenj ne ugasnil, jih naložim v štedilnik malo več kakor po navadi. Da bi imel zvečer suhih drv, denem jih sušiti na štedilnik in v cev. Grozen prizor, ko stopim ob 11. uri v kuhinjo! Skoro bi bil padel v znak. Še sedaj ne vem, kako sem se mogel premagati, da nisem začel klicati na pomoč. Ves kuhinjski prostor je bil napolnjen z dušljivim dimom. Na štedilniku pa je plapolal pol metra visok plamen, ki sem ga mogel skozi gosti dim komaj razločiti. Malo je manjkalo, da me ni zadela kap. Nos stisnem in oči zaprem, pa skočim mimo ognja k oknu, ki ga mehanično odprem. Zdaj začne goreti še bolj živo. Tudi v sobi odprem okna. Kmalu je bilo toliko bolje, da se ni bilo bati, da bi me zadušilo. Hitro pomečem goreča polena v štedilnik. Tudi žerjavico zgrebem v štedilnik. Na štedilniku sta bila dva razbeljena lonca, seveda skoro prazna, ker se je bila voda izparila. Iz cevi se je kadilo, da je bilo groza. Zadušiti me je hotelo, ko sem ven metal tleča polena in žerjavico. O, kako mi je dobro delo, ko sem stopil pod milo nebo! Iz kuhinje pa se je še vedno kadilo kakor iz dimnika. Zdaj šele sem začel trezno premišljati, v kaki nevarnosti je bilo vse poslopje. Ali sem isti dan kaj kosil ali ne, sem res pozabil.

Pozabiti ne smem krilatih mravelj, ki so me posetile nekega jesenskega dne. Miši so imele v moje stanovanje prost vhod in nasprotno. Kamor si pogledal, je bila mišja luknja. Skozi te luknje je prišla v sobo cela armada krilatih, skoraj 2 cm dolgih mravelj. Krila so se jim svetila kakor moj črvelj, ko sem ga „nabiksal“. Naselile so se po stropu, po